Mica sirenă în căutarea darurilor

de Lisa Ann Marsoli

Ariel și soțul ei, prințul Eric, se plimbau pe plajă când, deodată, Max, cățelul lor, o rupse la fugă. Se întoarse apoi ținând în bot o cizmă care mustea de apă.

– Caut cizma asta de luni de zile! strigă Eric.

– Știi bine câtă plăcere îi face lui Max să îngroape lucruri și-apoi să le dezgroape, spuse Ariel, clătinând din cap.

Cel puțin, acum știa ce să-i ofere lui Eric de Crăciun! Dar nu mai avea decât câteva zile la dispoziție să se gândească la darurile pentru toți ceilalți.

Prinţul şi prinţesa se întoarseră la castel, unde Carlotta, menajera, îi anunţă că sosise ora ceaiului.

– Deja? întrebă Grimsby, valetul, verificându-şi ceasul de buzunar, pe care-l lovi de câteva ori cu vârful degetului. Hmm... pesemne că s-a stricat.

– Pomul de Crăciun e minunat, nu-i aşa? remarcă Ariel. A fost ideea Carlottei să folosim podoabe roşii şi aurii anul acesta.

– Oh, vă mulţumesc, zise Carlotta. Ştiţi, acestea sunt culorile mele preferate.

Ariel era încântată. Acum avea şi mai multe idei de cadouri.

A doua zi, Ariel merse în oraş, să găsească daruri pentru Crăciun. Îi cumpără lui Eric o pereche de cizme noi.

Şi, ca surpriză specială, îi mai luă şi o corăbioară într-o sticlă.

Apoi alese un elegant ceas de buzunar pentru Grimsby

şi un lănţişor de aur cu pandantiv cu rubin pentru Carlotta.

Darul lui Max fu uşor de ales. Ariel se opri la măcelărie şi cumpără cel mai mare os pe care-l găsi!

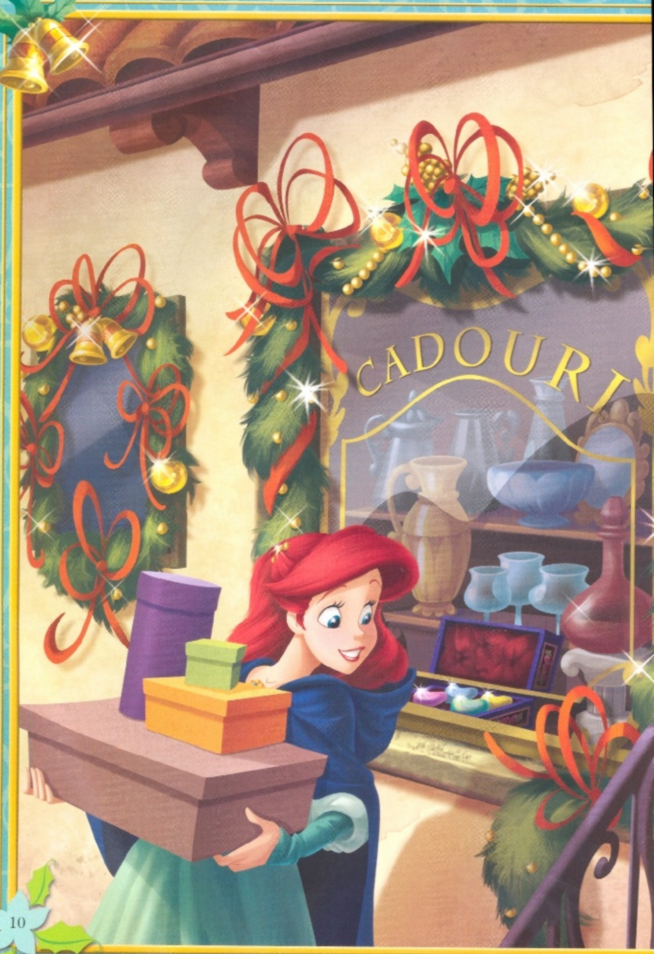
CADOURI

Dar Ariel mai avea de cumpărat cadouri pentru tatăl ei, regele Triton, pentru surorile ei şi pentru prietenele ei din adâncurile mării. Când ajunse la o vitrină plină cu inimioare de sticlă multicolore, înţelese că aici se sfârşea căutarea ei.

– Ce podoabe frumoase, îi spuse Ariel negustorului. Le cumpăr pe toate!

Întoarsă la castel, Ariel împachetă cu grijă darurile şi scrise câte o urare specială pentru fiecare membru al familiei şi pentru fiecare dintre prietenii ei.

Termină de scris şi ultima felicitare şi o prinse de cadoul regelui Triton.

Puse darul pentru tatăl ei peste grămada de cadouri frumos împachetate, apoi îşi dădu seama că lipsea ceva. Cadoul lui Max.

Deodată, auzi un clefăit zgomotos venind dindărătul unui scaun. Max rodea fericit osul cumpărat de Ariel.

– Max, nu deschidem cadourile înainte! îl dojeni prinţesa. Şi-acum, marş!

Ariel ascunse apoi cadourile împachetate sub pat.

În dimineața de Crăciun, toată suflarea castelului se adună să se bucure laolaltă de un mic dejun festiv.

Ariel merse apoi să ia cadourile, dar sub pat nu mai era nimic! Așa că prințesa căută sub covor. Apoi verifică în dulap. Darurile nu erau de găsit nicăieri.

– Ariel! strigă Eric. E timpul să deschidem cadourile! Ariel se alătură prinţului lângă pomul de Crăciun.

– Crezi că am putea face asta mai târziu? Le-am spus familiei şi prietenilor mei din adâncuri că mă voi întâlni cu ei pe plajă în dimineaţa asta.

– Desigur, răspunse Eric. Haideţi cu toţii! Vom face o vizită de Crăciun.

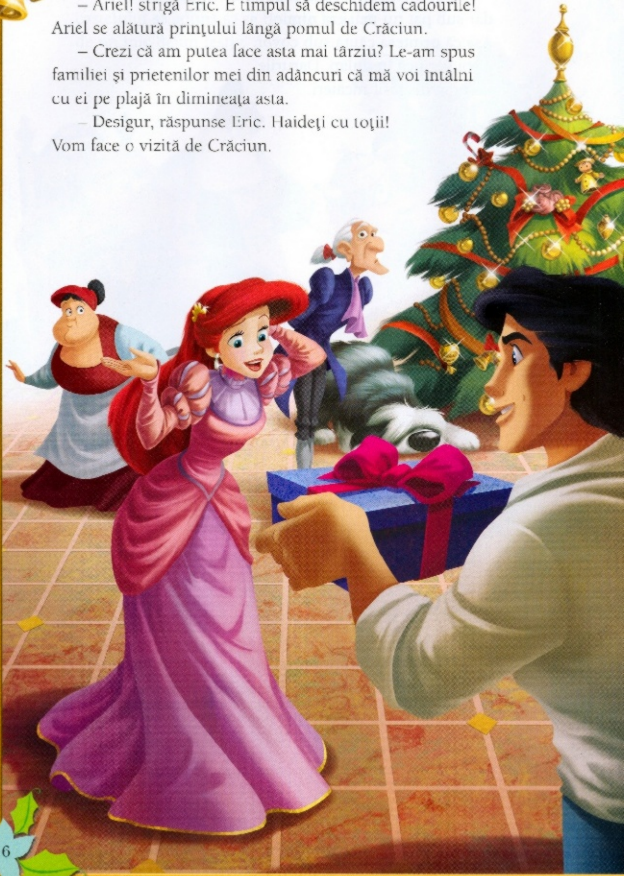

Prietenii lui Ariel, Flounder, Sebastian și Scuttle, așteptau pe plajă.

Scuttle, pescărușul, îi oferi în dar un cufăraș.

– Ne-am gândit că aceste *chestioare* ți-ar putea prinde bine!

Ariel deschise capacul și văzu o mulțime de comori pe care îi plăcuse la nebunie să le strângă pe când era sirenă. Printre ele se aflau o furculiță îndoită și o oglindă spartă.

– Mulțumesc!

– Am ajutat cu toții la găsirea lor, spuse mândru Flounder.

Chiar în acel moment, regele Triton și surorile lui Ariel ieșiră din adâncuri.

– Crăciun fericit! strigară într-un glas.

– Crăciun fericit! răspunse Ariel, făcând semne cu mâna familiei ei.

– Am adus cadouri! strigă Aquata, sora lui Ariel.

– Oh, mulțumesc! exclamă Ariel. Am și eu cadouri pentru voi, doar că...

– *Ham! Ham!* lătră Max, venind în fugă, cu o cizmă în bot.

– Cadoul tău! spuse Ariel către Eric.

Acum știa unde dispăruseră cadourile. Le îngropase Max! Așadar, adăugă repede:

– Surpriză! Mergem cu toții la vânătoare de comori!

– Ariel, ești extraordinară! spuse Eric. Doar tu puteai transforma sărbătorile într-o nouă aventură.

Numaidecât, Eric, Carlotta, Max și Grimsby porniră să sape de zor pe plajă.

Prietenii și familia lui Ariel îi încurajau de pe margine.

– Încearcă să sapi lângă vechea barcă cu vâsle! zise Flounder.

– Sau lângă castelul acela de nisip! strigă Aquata.

De fiecare dată când un dar era găsit, Scuttle îl ducea destinatarului.

Vânătoarea de comori a fost plină de zarvă, de nisip și de distracție cum nimeni nu-și amintea să mai fi avut în vreo altă dimineață de Crăciun.

Când cântarea luă sfârşit, se adunară cu toţii la malul apei. Era timpul să-şi ia rămas-bun, iar Ariel, Eric, Carlotta şi Grimsby se întoarseră la castel.

Mai târziu, la gura sobei, Eric admiră corăbioara din sticlă.

– Ce minunată tradiţie de sărbători, îi spuse el lui Ariel. Ar trebui să avem o vânătoare de comori la fiecare Crăciun!

Ariel zâmbi. Fusese o zi plină de surprize şi, uneori, comorile cele mai neaşteptate se dovedeau a fi cele mai plăcute.